

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΡΕΑΤΟΣ ΕΚ
ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ἐπ' ἐσχάτων νέον εἶδον ἐμπορίου συνέστη ἐν Ἀμερικῇ, ἐπισύραν τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου, διότι πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν τὸ πρᾶγμα ἐθεωρεῖτο ὅλως ἀδύνατον· τὸ ἐμπόριον δὲ τοῦτο, ὅπερ μεγάλως ἀνεπτύχθη εὐθὺς, συνίσταται εἰς τὴν ἀποστολὴν νωποῦ κρέατος ἐκ τῶν λιμένων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Πρώτη ἀποστολὴ τοιοῦτου κρέατος ἐγένετο τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1875 ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅθεν ἐφορτώθησαν δι' Ἀγγλίαν 160 τόννοι· ἔκτοτε δὲ τὸ φορτονόμενον ποσὸν κῆζανε καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα καὶ τὸν ἀπελθόντα Ἀπρίλιον ἡ μὲν Νέα Ὑόρκη ἔστειλε 30,000 μετρικὰ καντάρια, ἡ δὲ Φιλαδέλφεια 42,000 καντάρια. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 42,000 μετρικῶν κανταρίων ἰσοδυναμεῖ πρὸς 8 ἑκατομμύρια καθημερινῶν μερίδων, λογιζομένης τῆς μερίδος πρὸς 500 γράμματα. Κατὰ τοὺς παρελθόντας 18 μῆνας, ἀπὸ τῶν Ὀκτωβρίου τοῦ 1875 μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1877, ἡ Ἀγγλία ἔλαβεν ὑπὲρ τὰς 200,000 καντάρια νωποῦ κρέατος, ἐκτὸς τῶν εἰσυχθέντων ζώντων ζώων, ἅτινα ὁμῶς ἀναλόγως δὲν ἦσαν τόσον πολλά.

Ὅτε τὸ πρῶτον ἐξήχθη ἐξ Ἀμερικῆς νωπὸν κρέας πανικὸς φόβος κατέλαβε τοὺς ἐκεῖ γεωργοὺς, πιστεύσαντας ὅτι, ἂν ἐξακολουθήσῃ τὸ τοιοῦτον ἐμπόρευμα, τὰ μὲν ζῶα θὰ ἐξαντληθῶσιν, ἡ δὲ γεωργία θὰ καταστραφῇ ἢ θὰ πάθῃ πολὺ. Οἱ φόβοι τῶν ὁμῶς ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι καὶ σήμερον ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δύναται νὰ στείλῃ μεγάλης ποσότητος κρέατος ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ ἀλλαχοῦ δίχως νὰ καταστραφῇ ἡ γεωργία καὶ ὅτι τὸ νέον ἐμπόριον δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του ἐν τῷ κόσμῳ δίχως νὰ πάθῃ τῶν γεωργῶν τὰ συμφέροντα.

Ἐπὶ ὀλικῆς ἐκτάσεως ὑπερβαινούσης τὰ 9

ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν χιλιομέτρων αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι περιέχουσι, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τὰς δημοσιευθείσας τῷ 1875 ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς γεωργίας γραφείου, 492,000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ἄρωσίμων γαιῶν, ἐσπαρμένων δημητριακῶν, βάμβακας, γαιώμηλα, κτλ., καὶ 1,360,000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα λειμῶνων κατεχομένων ὑπὸ ἐκμισθωτῶν. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δὲν περιλαμβάνονται αἱ λεγόμεναι χωρομετρημέναι γαῖαι, αἵτινες δὲν καλλιεργοῦνται καὶ αἵτινες κατέχουσι μὲν μεγίστην ἑκτασιν (ἑκατομμύρια χιλιομέτρων), περιέχουσι δὲ πλουσίας νομάς. Ἀχρι τοῦδε ἡ κυριωτέρα κερδοσκοπία ἐν ταῖς πλείσταις τῶν Πολιτειῶν ἦν ἡ παραγωγὴ δημητριακῶν, ἰδίως ἀραβοσίτων. Τῷ 1875 ἡ παραγωγὴ τοῦ τελευταίου προϊόντος ὑπερέβη τὰ 475,500,000 ἑκατολίτρων· ἀλλ' ἀφοῦ ἠνεώχθη πηγὴ ἐκποιήσεως κρέατος ἐν Εὐρώπῃ, οἱ γεωργοὶ σπουδαίως μεριμνῶσιν, ἂν ἔχινὰ μεταβάλλωσι τὸ τῆς καλλιεργείας σύστημα, τοῦλάχιστον ν' ἀποκτήσωσι ζῶα ἀφθονώτερα, εἰς ἃ νὰ ἐξοδεύωσιν (ὡς τροφήν) μέγα μέρος τοῦ ἀραβοσίτου τῶν. Ἀμαξὰ (βαγόνιον) φέρουσα ζῶα λαμβάνει ἀπὸ Τσικάγου ἢ ἀγίου Λουδοβίκου εἰς Νέαν Ὑόρκην ἢ Φιλαδέλφειαν τὸ αὐτὸ ἀγώγιον ὅσον καὶ δι' ἀραβοσίτον· ἀλλ' ἡ ἀξία τοῦ πρώτου ἐμπορεύματος εἶναι πολὺ μεγαλητέρα τοῦ δευτέρου. Ὁ λόγος οὗτος διὰ τὸν Ἀμερικανὸν ἔχει ἀξίαν μεγάλην καθόσον τ' ἀγώγια ἐν Ἀμερικῇ λίαν ὑψώθησαν ὡς μὴ ὑπαρχουσῶν πολλῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν συναγωνιζομένων πρὸς ἀλλήλας.

Ταχεῖα ἦν ἡ τῶν ζώων αὕξησις ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὰ τελευταῖα τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη. Κατὰ τὸ 1840 ὁ ἀριθμὸς τῶν βοῶν ἀνῆρχετο σχεδὸν εἰς 14,971,000· τῷ 1850 ἀνῆλθεν εἰς 18,679,000 καὶ τῷ 1870 εἰς 28,679,000· οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τῆς καταστατικῆς σημειούμενος ἀνώτατος ὅρος. Ἡ παραγωγὴ εἶχε καταντήσῃ πολὺ μεγαλητέρα τῆς καταναλώσεως, αἱ δὲ τιμαὶ τόσον ἐξέπιπτον, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων ἤρχισε νὰ ἐλαττοῦται. Κατὰ τὰ ἔτη 1871

καὶ 1872 εἰς τὰς ἀνατολικὰς Πολιτείας εἰσῆχθη ἡ συνήθεια τοῦ νὰ φονεύωσι τοὺς ἄρρενας βοῦς ἵνα πορίζωνται τὸ δέρμα, τὴν πηκτὴν ὕλην (τζελατίαν) ἣν παρέχουσιν, ἢ ἀπλῶς ὅπως παρέχωσι τροφὴν εἰς τοὺς χοίρους· ἐπελθούσης ὁμῶς τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος ἀνατιμῆσεως ἀνεχαιτίσθη ἡ σφαγὴ τῶν ἀθώων (τὸν ὅρον τοῦτον μεταχειρίζοντο ἵνα ὀρίσωσι τὴν συνήθειαν ταύτην) καὶ τῷ 1875 ἠριθμοῦντο 26,871,000 βόες, ἥτοι 950,000 περισσότεροι ἢ κατὰ τὸ 1873· πιθανὸν δὲ σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων τούτων νὰ ἐξισοῦται πρὸς τὸν τοῦ 1870.

Ἐν τῇ παραγωγῇ τῶν βοῶν πέντε Πολιτείας κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν, ἥτοι ἡ Νέα Ὑόρκη (1,496,300 θήλειαι καὶ 663,200 ἄρρενες), ἡ Πενσυλβανία (837,000 θήλειαι καὶ 708,400 ἄρρενες), τὸ Τεξὰς (500,400 θήλειαι καὶ 23,43,700 ἄρρενες), τὸ Ἰλλινόις (717,800 θήλειαι καὶ 1,287,000 ἄρρενες) καὶ ἡ Καλιφορνία (363,800 θήλειαι καὶ 1,075,00 ἄρρενες) — ἐν συνόλῳ 9,992,000. Αἱ πληροφορίες αὗται ἀνέρχονται μέχρι τῆς 19[31 Δεκεμβρίου 1875· ἐξάγεται δὲ ὅτι αἱ πέντε Πολιτείας αὗται διατηροῦσι τὸ τρίτον τῶν βοῶν καὶ πρὸς τοῦτοις ὅτι εἰς τὰς δύο πρώτας ἡ ἀγροτικὴ βιομηχανία ἐξασκεῖται ἄλλως ἢ εἰς τὰς λοιπὰς. Τροφόντι· ἐν ἐκείναις διατηροῦσι κυρίως βόας γαλακτοφόρους πρὸς παραγωγὴν γάλακτος καὶ βουτύρου, ἡ δὲ παραγωγὴ αὕτη τόσας ἔλαβε διαστάσεις ὥστε ἀπὸ τινων ἐτῶν ὁ ἀμερικανικὸς τυρὸς ἄφθονος εἰσάγεται ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, συναγωνιζόμενος πρὸς τὸν ἀγγλικόν. Εἰς τὰς Πολιτείας ταύτας κυρίως ἐγένετο ἡ τῶν βοῶν σφαγὴ περὶ ἧς ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω. Εἰς τὰς ἄλλας τρεῖς πολιτείας τρέφονται κυρίως ἄρρενες βόες, διότι ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετέρχονται τὸ ἐμπόριον τῶν κρεάτων. Τὰ στενὰ ὅρια τοῦ περιοδικοῦ δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ ἐκταθῶμεν περὶ τοῦ σπουδαίου ζητήματος τῆς κτηνοτροφίας καὶ περὶ τῶν ἐν χρήσει διαφόρων μεθόδων· σημειοῦμεν δὲ ὅτι ὑπάρχουσι κτηνοτρόφοι ἔχοντες ἀναρίθμητα ζῶα. Ὁ

λοχαγὸς Κίγκ, κατ' ἐπιστολὴν γραφεῖσαν ἐκ Τεξὰς τὸν παρελθόντα Μάιον καὶ δημόσιευθεῖσαν διὰ τῶν ἐφημερίδων, εἶχε 40 ἕως 50 χιλιάδας κερασφόρων ζώων, ὁ λοχαγὸς Κένεδυ εἶχε 40,000 καὶ οἱ Κύριοι Κόλεμαν, Μάθις καὶ Φούλτων τοῦλάχιστον 100,000 ! Πολλοὶ ἄλλοι κτηνοτρόφοι ἔχουσι χιλιάδας ζώων. Εἰς τὸ Κολλοράδο εἰς ἔχει 35,000, πολλοὶ δὲ γείτονές του 6 ἕως 12 χιλιάδας. Οἱ ἔχοντες 500 ἕως 1000 ζῶα λέγονται μικροὶ κτηνοτρόφοι.

Ἴνα αἱ βόες τίκτωσιν ἐνωρίτερον καὶ αὐξήσῃ ἡ τοῦ κρέατος παραγωγὴ εἰσῆγχον ἐξ Ἀγγλίας πολλοὺς καὶ καλοὺς ταύρους, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἀπεδείχθη ἄριστον.

Μετὰ τοὺς βόας ἐπέρχονται τὰ πρόβατα. Κατὰ τὴν 19[31 Δεκεμβρίου τοῦ 1875 ὑπῆρχον 35,935,000 πρόβατα, ἥτοι ὀλίγα ἀναλόγως πρὸς τοὺς βόας. Εἰς τινὰς Πολιτείας μόνον διὰ τὰ μαλλία ἀνατρέφουσι πρόβατα, ὀλίγην δὲ ποιοῦσι χρῆσιν τοῦ κρέατος καὶ μικρὰς ποσότητας ἔστειλαν ἄχρι τοῦδε ἐν Ἀγγλίᾳ· οὐχ ἥττον πιστεύεται ὅτι καὶ τοῦ προβαίου κρέατος ἡ ἐξαγωγή μετ' οὐ πολὺ θ' αὐξήσῃ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν χοίρων ἀνέρχεται κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰς 25,760,000.

Τίνα ποσότητα κρέατος δύνανται νὰ χορηγήσωσι τὰ ζῶα ταῦτα ; Κατὰ τι ὑπόμνημα τοῦ καθηγητοῦ Σέλδων, ἐπὶ 28 ἑκατομμυρίων βοῶν δύνανται νὰ σφαγῶσι 8 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος καὶ νὰ χορηγήσωσιν 18,900,000 μετρικὰ καντάρια καθαροῦ κρέατος. Ἐπὶ 36 ἑκατομμυρίων προβάτων τὸ τρίτον δύναται νὰ σφάζεται κατ' ἔτος καὶ νὰ παρέχῃ 16,37,80,000 μετρικὰ καντάρια κρέατος. Οἱ χοῖροι δύνανται νὰ παρέχωσι 16,380,000 καντάρια κρέατος· ὥστε ἐτησίως προσφέρονται πρὸς κατανάλωσιν 39 ἑκατομμύρια μετρικὰ καντάρια κρέατος (τὸ μετρικὸν καντάριον ἀναλογεῖ πρὸς 78 ἡμετέρας ὀκάδας). Διὰ τὴν τοπικὴν ἀνάλωσιν ἀρκοῦσι 19,800,000 καντάρια (πρὸς 45 χιλιογράμμα κατ' ἄτομον ἐτησίως)· ἄρα μένουσι πρὸς ἐξαγωγήν 19,200,000 μετρικὰ καντάρια, ἥτοι ποσὴν μεγα-

λήτερον τοῦ ἐτησίως ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καταναλισκομένου. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ εἰσὶν ὑπερβολικοὶ, βέβαιον θεωρεῖται ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δύνανται ἀπὸ τοῦδε νὰ στέλλωσιν ἐν Εὐρώπῃ ἐτησίως ὑπὲρ τὰ 10 ἑκατομμύρια μετρικὰ καντάρια κρέατος.

Ἡ ποιότης τοῦ κρέατος οὐδόλως εἶναι ὁμοιόμορφος. Τῶν βοῶν τοῦ Ἰλλινόϊς καὶ τοῦ Ὀχίον εἶναι ἀρίστη, ὅχι δὲ καὶ τοῦ Τεξᾶς, τοῦ Ἀρκανσᾶς, τῆς Καλιφορνίας (ἐν μέρει) καὶ τῶν δυτικῶν μερῶν. Τοῦτο συμβαίνει διότι διάφορα εἶδη βοῶν εἰσέχθησαν καὶ διότι ἡ κτηνοτροφία πανταχοῦ δὲν ἐνεργεῖται καλῶς ὅπως ἐν Εὐρώπῃ.

Ἀχρι τοῦδε κυρίως αἱ Πολιτεῖαι Κεντουκίας, Ἰλλινόϊς καὶ Ἰνδιάνας στέλλουσι κρέας ἐν Εὐρώπῃ. Κατὰ τὰς ἐπιστήμους διατιμήσεις τοῦ 1876 εἰς Τσίκαγον (τῷ ἔτος ἐκεῖνο εἰσέχθησαν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐκείνῃ πρὸς πώλησιν 1,090,000 βόες) αἱ 400 λίτραι βοῆς (ὅχι ἐσφαγμένου) ἐτιμῶντο 4 δολλάρια καὶ 40 ἑκατοστά, ἕως 4 1/2 δολλάρια (ἡ ἀπόδοσις εἶναι 56 ἕως 58 0/10 καθαροῦ κρέατος), ἥτοι ἡ τιμὴ τοῦ καλῆς ποιότητος κρέατος ἀναλογεῖ πρὸς 80 ἑκατοστά ἕως 1 φράγκον τὸ χιλιόγραμμον. Εἰς Νέαν Ὑόρκην ἡ τιμὴ εἶναι 1 φράγκον ἕως 1 καὶ 20 ἑκατοστά. Παραβάλλοντες τὰς τιμὰς ταύτας πρὸς τὰς τῆς ἀγορᾶς τοῦ Λονδίνου (1 φράγκον καὶ 60 ἑκατοστά ἕως 2 καὶ 40 ἑκατοστά τὸ χιλιόγραμμον), εὐρίσκομεν ὅτι συμφέρει ἡ εἰσαγωγή ἐξ Ἀμερικῆς.

Τὰ ἄχρι τοῦδε ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσαχθέντα κρέατα ἐπωλήθησαν εὐκόλως, ἀλλ' οὐδόλως ἐπενήργησαν ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν ἐγχωρίων. Ἡ τιμὴ τοῦ ἀμερικανικοῦ κρέατος δὲν δύναται νὰ ἐκπέσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, διότι τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς εἶναι μεγάλα. Ὅπως τὸ ἀμερικανικὸν κρέας ἐπενεργήσῃ σπουδαίως ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης, πρέπει νὰ εἰσάγῃται εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ τακτικῶς· ἀλλ' ὅπως ἐπέλθῃ τοῦτο, ἀνάγκη ὑπάρχει ὁλοκλήρου στόλου εἰδικῶν πλοίων ἐφοδιασμένων διὰ πολυδαπάνων μέσων

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. Α')

πρὸς συντήρησιν τοῦ κρέατος καὶ πρὸς τοῦτοις ἀπαιτεῖται, ὅπως διευκολύνηται ἡ μεταφορὰ (δηλ. ὅπως στοιχίζῃ ἐφθηνότερον), τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ εὐρίσκωσιν ἐν Εὐρώπῃ ναυλὸν τινα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς Ἀμερικὴν — πράγματα δυνατά.

Τ' ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν Καναδᾶν, ὅπου ἡ παραγωγή τῶν ζώων λίαν ηὔξησεν ἀπὸ εἴκοσιν ἔτων. Ἡ ἀποστολὴ κρέατος ἐν Εὐρώπῃ θὰ αὐξήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν παραγωγὴν· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, ὅπως καὶ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, μεγάλα ὑπάρχουσι δυσχέρειαι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς νέας βιομηχανίας τῆς ἐξαγωγῆς κρέατος νωποῦ.

Αἱ δυσχέρειαι αὗται τόσον σπουδαῖαι εἶναι, ὥστε ἀρμόδιος ἀνὴρ ἐν Ἀμερικῇ μετὰ τινος φόβου βλέπει τὴν σχετικὴν ἀνάπτυξιν ἣν ἔλαβε τὸ νέον ἐμπόριον. Ἡ τῶν ζώων παραγωγή ἐντὸς ὀλίγων ἔτων κολασσασίαν δύναται νὰ λάβῃ ἀνάπτυξιν, ἰδίως εἰς τὰς κεντρικὰς καὶ τὰς δυτικὰς Πολιτείας. Ἐπειδὴ νέαι θ' ἀνοιχθῶσιν ἀγοραὶ καταναλώσεως, οἱ κτηνοτρόφοι θ' ἀσχοληθῶσι ν' αὐξήσωσι τὰ ποίμνιά των καὶ ἴσως μετ' οὐ πολὺ ἀναγκασθῶσιν, ὅπως ἐκποιῶσι τὰ περισσεύοντα, νὰ ἐλαττώσωσι τὰς τιμὰς εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε πολλοὶ νὰ καταστραφῶσι· συγχρόνως δὲ θὰ ἐλαττωθῇ πολὺ καὶ τῶν δερμάτων ἡ τιμή. Ταῦτα λέγουσιν ἄνθρωποι ἀρμόδιοι· πλὴν ἄλλοι πάλιν δὲν φοβεῦνται ταῦτα, διὰ τὸν λόγον κυρίως ὅτι ἡ κατανάλωσις τοῦ κρέατος πανταχοῦ αὐξάνει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ἐν τούτοις τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι πολὺ ἀπέχει ὁ χρόνος καθ' ὃν ἡ Ἀμερικὴ θὰ δύναται νὰ στέλλῃ εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ τακτικῶς κρέας ἐν Εὐρώπῃ.

Λ. Ο. Σ.